

Nieuwsbrief nummer 26, augustus 2020

Inhoud:

- Angst?... een slechte raadgever?... of net niet?
- Evenwaardigheid en geweldloosheid
- Geweldloosheid en corona
- Onze rubriek 'Appels en citroenen'
- Het nieuw boek, voor kinderen, is gepubliceerd!
- Agenda najaar 2020

Angst ?... een slechte raadgever?... of net niet? (een verhaal)

13 maart: het coronavirus heeft ons land volop bereikt. De ziekenhuizen lopen langzaam vol, de mini-lockdown wordt aangekondigd. In het gezin van Sterre en Stan is iedereen thuis. Papa die een contactberoep heeft, kan enkel behandelingen uitvoeren die hoogstnodzakelijk zijn. Mama geeft les van thuis uit. Stan, 2de middelbaar, krijgt pre-teaching en Sterre krijgt online les en opdrachten voor het vierde leerjaar. Het contact met de grootouders verloopt via skype en telefoon want ze behoren tot de risicogroep, vanwege hun leeftijd. Stan heeft heel lage weerstandswaarden in zijn bloed. Zijn immuuniteit is dus uiterst laag, hoewel hij zelden ziek is. Bovendien is hij hoog sensitief waardoor elke prikkel lijevoudig of meer, binnenkomt.

Stan: Mama, behoor ik ook tot de risicogroep?

De angst staat in zijn ogen te lezen.

Mama: Misschien Stan, al is de kans bij jongeren wel klein om besmet te worden. Maar wees gerust, de kinderarts heeft een mail gestuurd, dat je, zodra je je niet lekker voelt, op consultatie mag en goed zal opgevolgd worden.

Enkele dagen later heeft Stan last van hoofdpijn, lichte koorts en hij voelt zich slap en ziek. Mama weet niet of het door stress en angst is, of als hij daadwerkelijk ziek aan 't worden is. Hij krijgt meteen een afspraak bij de kinderarts, die hem gerust stelt en de kwalijts inderdaad toeschrijft aan de angst voor het virus en de stress.

Stan: Mama, als het nu eens echt corona is, ... ik ben bang... stel nu eens dat... misschien ga ik wel dood?!

Mama: Stan, ik begrijp dat je bang bent. Misschien is je angst terecht, misschien ook niet. Weet je, dat je bang bent en angstig, je moet dat niet weg willen duwen, je kan daar iets mee doen.

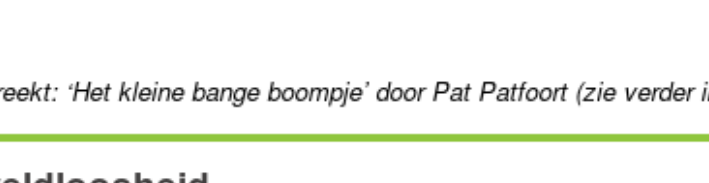
Stan: Wat bedoel je daar nu mee, mama? Dat is wel niet leuk hoor, ik wil daar van af!!

Mama: Het is niet leuk om angstig te zijn, helemaal niet... Laat ons dit samen bekijken. Laat ons eens uitgaan van jouw stress en angst en van de geruststelling door de kinderarts. Wat kan jij doen om de kans zo klein mogelijk te maken dat je besmet wordt?

Stan: Ik was mijn handen heel veel, ik kan enkel in contact te meten en ons gezin, ik ga niet naar vrienden, ik ga niet mee naar de winkel. Ik doe eigenlijk alles wat ik kan doen om niet besmet te worden en om anderen niet te besmetten.

Mama: Dat is het wat ik bedoel, Stan. Doordat je angstig bent, probeer jij je zo goed mogelijk aan de maatregelen te houden. Dus die angst is waardevol om je verantwoordelijkheid op te nemen en te doen wat je kan. En je doet er iets mee. Wij en ook jij doen er alles aan wat voorgesteld wordt om de kans op besmetting zo klein mogelijk te houden. Kan je nog iets méér doen?

Stan: Ik denk het niet.

Jef en Lien, van P.Patfoort, A.Delmé en P.Delmé

Mama: Je kan inderdaad niets méér doen dan je nu al doet. Vanaf nu heeft die angst geen nut meer. Je mag ze loslaten, ze dient tot niks meer. Ze heeft haar werk gedaan want jij neemt je verantwoordelijkheid.

Stan: Inderdaad, ik doe alles wat ik kan en ... misschien krijg ik het toch nog?

Mama: Denk je dat die kans groot is?

Stan denkt na: ... Nee, waarschijnlijk niet...

Mama: Kan je dit onthouden, ook voor andere situaties waarin je bang bent? Gebruik je angst om te doen wat je kan om de situatie niet te verergeren of om ze te verbeteren. Als je dat gedaan hebt, dient die angst tot niks meer en mag je ze overboord gooien en loslaten. Stan denkt na, het lijkt alsof hij al aan andere situaties denkt.

Stan: Mama, maar hoe weet jij dit allemaal?

Mama: Weet je Stan, als kind was ik van nature heel bang en zo heb ik daarmee leren omgaan. Als de angst of de schrik opkomt, ga ik kijken waarvoor ze me kan dienen, of wat ik kan doen om de situatie te verbeteren of het probleem te verkleinen. En door dit veel te oefenen, ben ik nu minder bang voor de angst en is ze mij te vriend geworden. Ik sta nu ook met meer vertrouwen in 't leven. Ik wil dit ook samen met jou oefenen in andere situaties. Roep maar als ik je daarbij kan helpen.

Sterre: Dat is met een boekje in een hoekje zat en al die tijd meeluisterde van op afstand, komt erbij.

Sterre: Stan, ik heb deze week een prachtig boekje gelezen dat ik aan moeke kreeg. Het verhaal gaat over een boompje in de bergen. En het boompje was ook heel bang en angstig. Misschien kan je het ook eens lezen?...

Mama: Nee, laat maar... boeken lezen, da's niets voor mij....

MJ.

Noot * Het boekje waarover Sterre spreekt: 'Het kleine bange boompje' door Pat Patfoort (zie verder in deze Nieuwsbrief).**

Evenwaardigheid en geweldloosheid.

Ik wens mezelf en jou, geachte lezer, de kracht om te aanvaarden wat ik/jij niet kan veranderen, de moed om te veranderen wat ik/jij kan, de wijsheid om het verschil tussen beide te onderkennen.
(Weilte Van Thomas Van Aquino)

Wij De Vuurbloem kent, weet dat geweldloosheid in conflicthantering een sterk ingrediënt is in de werking. De basis van een geweldloze houding ligt in de diepste innerlijke beleving van Evenwaardigheid tussen mensen, tussen wat ze denken, voelen en doen. Een basis die door permanente voeding versterkt wordt door er bewust voor te kiezen: op de rem gaan staan voor snelle klaar zittende (negatieve) oordelen en ze durven zien als een uitnodiging, zelfs uitdaging, om meteen op zoek te gaan naar de funderingen, de noden die erachter zitten.

De dame in de supermarkt die de bloemkool ontdekt van alle bladeren om ze zo licht mogelijk op de weegschaal te leggen, ontlokt me een emotie van minachting. Ik wil er ook voor kiezen om die emotie te verrijken met de gedachte dat voor die dame elke eurocent moet tellen in karige coronatijden. Deze gedachte maakt me zelfs nieuwsgierig om met de dame in gesprek te gaan. Alleen al het scheppen van de twee gedachten zou een aanleiding zijn tot communicatie en uitsluiting. Evenwaardigheid van inzichten. Een mondmasker, social distancing en de wens om mijn winkelbeurt kort te houden, doen me verder stappen.

In deze coronatijden en zeker erna wil ik een sterk pleidooi houden om de Evenwaardigheid van inzichten te verbinden met de Evenwaardigheid van mensen, hun werk en hun leven. Dit wil ik zien in de totaal-context van onze West-Europese samenleving. Bij uitbreiding mondiaal.

Ik word beroerd als ik onderwijsmensen hoor over kinderen, jongeren die in armoede moeten opgroeien. Als ik hoor hoe werkende ouders moeten aanschuiven aan de voedselbedeling. Als er voor dringende medische zorgen geen centen zijn. Als woningen beschimmeld onbewoonbaar zijn, als huurprijzen te hoog zijn om betaalbaar te zijn. Als van vakantie geen sprake is. Als ... armoede nog bestaat, zelfs schrijnende armoede.

En nachts zetten heel veel organisaties in op gestructureerde hulp. Vrijwilligheid van 'hartelijke' medeburgers is ruim en ... ontroerend lovenswaardig. Met lot mogen we spreken over een uitgebouwd netwerk van sociale zekerheid. En toch blijven er zoveel gaten in het net.

Er is iets dat bij mij blijft knagen: iets wat ik omschrijf als een tergende onevenwaardigheid in onze maatschappij. Ik zie zoveel financiële middelen verdampen in grote wolken. Er zijn wolken die met de zon meespelen als ze zich ontzetten in een milde, weldoende ochtendmist: ondersteuning van ziekenhuizen en medisch onderzoek, vermindering of kwijtschelden van huur tijdens coronamaanden, schenken van laptops aan jongeren, ...

Ik zie ook donkere wolken die me triest maken. Deze wolken verdichten, condenser en slaan neer als luxeuze private ontegenwoordig eigendommen, in filmische sportwagens als zoveelste speeltje, in yachts in tropische havens, in eeftestingen in fenomenaal geprijsde luxe horecavakanties, in Kaaimaniellanden, in ...

Onbereikbaar voor mens en maatschappij en menselijke noden.

'De aarde biedt voldoende om ieders behoefte te bevredigen, maar niet ieders hebzucht'
(Mahatma Gandhi)

Deze quote nodigt uit om naar de kern te gaan: kan hebzucht gezien worden als een overdevren actie om voldoende te hebben? Als overdevren angst om te kort te hebben? Als een vorm van status, van gezien willen worden? Als compensatie voor hard werken? Als méér willen zijn dan de ander?

Een bijdrage om tot Evenwaardigheid te komen, kan liggen in communicatie over voldoende is en wat er boven is. Een gesprek over wat waardevol is in een leven als mens en over uitnodigingen tot actie... Er zijn hoogvermogenden die baat kunnen hebben bij open communicatie over vriendelijke uitnodigingen, over aangeboden uitdagingen om overschotten in te zetten voor... De rijkdom wordt hen niet afgenomen. Alleen is er een verleidelijk aanbod van kansen en mogelijkheden.

Mensen met een groot hart, mensen die niet meer willen zwijgen, mensen die niet nog meer aalmoezen willen aandragen, mensen die daadwerkelijke veranderingen willen, beleven straks, na coronatijden de kans om te spreken en te handelen. De rijkdom die alle 'helden' uit coronadagen hebben gerealiseerd in de zorg voor mensen mag evenwaardig worden aan elke andere arbeid in niet-coronatijden, manuele arbeid, denkbaar, managementarbeid.

In een door financiën en kapitaal geleide maatschappij liggen alle mogelijkheden om samen, zonder onderscheid van rang of stand, in verbindende communicatie te gaan over bijdragen aan welbevinden en welvaart van alle mensen, zonder uitzondering ... zonder ander 'winstoegmerk'. Voor mensen maak je hierin geen uitzondering.

Eca

Bedenkingen en gevoelens rond geweldloosheid en corona, van medewerkers en sympathisanten van de Vuurbloem

In deze Corona quarantaine ben ik bezorgd voor wie het moeilijk heeft, eenzaam is, afhankelijk. Ik heb respect voor de beleidsmensen die evenwichtsoefeningen en keuzes moeten maken.

Het is echt genieten van de rust, de natuur in al haar pracht, en ook van de traagheid.

Natuurlijk mis ik mijn kleinkindjes, maar ik weet dat dat tijdelijk is.

Het zou een mooie oefening kunnen zijn om de communicatie tussen de actoren die te maken hebben met de coronacrisis te observeren (via radio, tv). En daarna voor jezelf oefenen hoe het anders kan op een geweldloze manier. Bv. ik heb het er moeilijk mee als er voor mij interessante gesprekken (voortdurend) onderbroken worden. Of met opzet burgerlijke ongehoorzaamheid geuit wordt. Dan ben ik bang dat gefrustreerde mensen zich daardoor agressief gaan gedragen. Of letterlijk op de een of andere gezaghebber afbrekende kritiek gestuurd wordt in het openbaar. Of gezaghebbers het voorbeeld geven van illegale bijeenkomsten te organiseren. Of dat maatregelen die genomen zijn het laten uitschijnen dat zij het gezochte slachtoffer zijn.

Positieve observaties zijn dan de kalmte die velen aan de dag leggen om duidelijkheid te proberen brengen, bewustwording bieden, herhalen, informatie geven, toemaatjes aanvullend bieden. Allemaal redenen waarom ik naar het nieuws kijk en tegenwoordig op verschillende zenders. Dat komt omdat tijdens het euthanasie-assisenproces, ik een duidelijk verschil merkte, de ene al meer neutraal dan de andere, vond ik. Ik ben mild voor de 'fouten' die gemaakt zijn uit een reden van verkeerde inschatting. Ik denk dat bijna niemand die pandemie juist heeft ingeschat al komen er nu stemmen dat zij op tijd gewaarschuwd hebben. Zo zie je maar dat wij mensen een deel van die natuur zijn en daar best zo respectvol mogelijk mee omgaan.

Mayke

Ik beleef deze tijd als vredig en laat me niet meeslepen met al de fake news verhalen. Ik geniet van de rust, de vertraging en neem de tijd om te verdiepen.

Marleen

De impact van de coronatijden op ons persoonlijk leven:

- ONMACHT** bij zij die getroffen worden
- ONTROERING** bij wat gerealiseerd wordt, bij het **ONMOGELIJKE** dat **MOGELIJK** gemaakt wordt
- BLIJHEID** met de vriendelijke begroeting in de straten; **SOLIDARITEIT** met de applausjes, telefoontjes...
- GENIETEN** van de rust in en rond het huis, de stad, de straat, de omgeving
- Het boek **LEZEN** dat al van oktober klaar ligt en kasten **RUIMEN**
- De kinderen en kleinkinderen zien we niet, en horen we zelden, en toch missen we ze niet. De **VERBINDING** is en blijft, **ANDERS** nu.
- Wel gerust dat het goed met hen gaat.
- VERBONDENHEID** en **MEDELEVEN** bij vrienden die hun naaste familie moeten afgeven
- Medeleven en **ZORG** voor die vrienden en neven wiens zaak zwaar getroffen wordt met de onzekerheid van herstel, zelfs mogelijk falen
- En bovenal **RELATIVEREN** van onszelf, wie zijn wij, dat dit kleine beestje de mensheid in zijn macht heeft
- HOOP** op verandering en verbinding over de partij- en landsgrenzen heen met **SAMENWERKING** vanuit intensities die **BASISBEHOEFTEN** ter harte nemen en die verder reiken dan eigen- en partijbelang.

- En in ons eigen dagelijks leven van samen in ons "kot":

In normale omstandigheden hebben mijn man en ik actieve dagbestedingen. We hebben onze gemeenschappelijke en daarnaast ook elk ons eigen activiteiten waarin we ons ten volle uitleven. Zijn organisier ik hoofdzakelijk het reilen en zeilen, daar ik reeds 28 jaar huisvrouw ben. Voor het eerst in de 35 jaar van samen, zijn we helemaal op elkaar aangewezen en brengen we de tijd samen door vanuit en in ons 'kot'. De eerste twee dagen was het constant samen zijn worden. Vooral van mijn kant was het niet evident om de goede bedoelingen van mijn partner, om bv. in de keuken mee te helpen, toe te laten. Hij kwam precies in mijn ruimtelijk of territorium en dat was best wel lastig. Oordelen, als: *laat mij doen, ik kan het tien keer sneller...*, werden gedacht zonder uit te spreken, al stond dit vast op mijn gezicht te lezen.

Tot ik de situatie van op afstand bekeek. Toen zag ik dat deze periode een mogelijkheid inhoudt om te oefenen voor als de tijd komt dat we nog méér op elkaar zullen aangewezen zijn, bij het nóg ouder worden. Wel wil ik/iw/ de Vuurbloem het voorbeeld grondig onder handen neemt om ze dan terug te leggen, die af en toe onbeschermd hoest en mij het hazenpad doet kiezen... met mijn boodschappenlijst, onafgevinkt. Ik was wel vroeger terug en kon genieten van de top 50 of Radio 2.

– aan wie bewust, zelfs onbewust, de voorzorgen voor zichzelf en anderen, grondig met de voeten treedt, erop en erover...

Ik heb een tekening zelf ontworpen en daarmee een mondmasker gemaakt, waarop mijn levensspiraal staat afgebeeld. Ik heb er een foto van gemaakt.

Nele (die in Duitsland won) reageert er niet op. Lies (die in Nieuw Zeeland woont) ziet er het Koru symbool vanuit de Maorikultuur. Tijs herkent er het mode object 2020 in. En Arne wijst erop dat het cilinderpatroon gebruikt wordt door propellers om te vermijden dat vogels in vliegtuigmotoren terecht komen.

Riet

'Coronatijd' voor mij: ... een tijd waar velen de vriendschap herontdekken ...een tijd waar nabijheid erg gemist wordt ...een tijd om te bezinnen.

Martine

Coronabeleving

De lockdown beelden me tot gewoont 'zijn': zonder ambities of doelen, zijn in dankbaarheid, thuis zijn waar ik ben, verdwalen in een boek, ontroerd zijn door brachten van grenzeloze menslievendheid, bewondering voelen voor de 'natuur' van de jonge topdokter-longspecialiste, ademen in de buitenlucht, genieten van de zon, blij zijn met de regen, luisteren naar het geras van de wind. Jammer dat er geen sneeuw valt.

Eca

"Aimons-nous les uns les autres"

Bert

Onze rubriek 'Appels en citroenen'

'Appels en citroenen' is een terugkerende rubriek in de Nieuwsbrief van De Vuurbloem.

Tijdens de korte periode worden elementen geplukt uit de media en (eventueel) voorzien van een beperkte verduidelijking. Ze worden zonder oordeel of interpretatie naast elkaar gezet. De 'werkelijkheidswaarde' ervan wordt niet gecontroleerd. Evenmin wil de keuze van de 'uittreksels' een politiek label of een links/rechts/centrum-etiket krijgen. Wel wil ik/iw/ de Vuurbloem jou uitnodigen om ze te laten bezinken, om vast te stellen welke gedachten ze bij jou doen opkomen, om te voelen welke emoties ze creëren. Eventueel kan je een stille wens formuleren die een bijdrage kan zijn aan Evenwaardigheid tussen mensen.

Als je het wenst, kan je je gedachten, emoties, wensen in een mailtje zenden aan info@devuurbloem.be.

Wat De Vuurbloem ermee aanvangt, staat nog niet vast. We zien wel. Ook daarrond is elke suggestie welkom: cocreatie?

Appels	Citroenen
In deze Nieuwsbrief gaan alle appels naar alle mensen die zich op hun manier, met hun mogelijkheden, inzetten voor het welzijn en de verzorging van mensen, voor het vermijden van coronabesmettingen voor zichzelf en anderen.	Citroenen bevatten een hoge dosis vitamine C, zijn goed voor de weerstand en ... smaken zuur.
Van de dokter uit het UZ-Gent die bloed met antistoffen afstaat aan een man met een beperkt immuunsysteem (zie DS 20200502), van de politicus die alles op alles zet voor of achter de schermen, tot de dame in het WZC die, geïsoleerd van haar man, er de moed inhoudt met een videoesprekje en een zwaaihandje, tot de medeburger die gewoon in zijn beperkte bubbel blijft en hoopt.	Ik schenk ze voor het persoonlijk welzijn opdat ze niet in een ziekenhuis belanden: – aan die dame in het grootwarenhuis die in discussie gaat met de begeleiders van de inkom om met dochters en kleindochters het grootwarenhuis binnen te komen, die alle producten in haar aandachtsveld grondig onder handen neemt om ze dan terug te leggen, die af en toe onbeschermd hoest en mij het hazenpad doet kiezen... met mijn boodschappenlijst, onafgevinkt. Ik was wel vroeger terug en kon genieten van de top 50 of Radio 2. – aan wie bewust, zelfs onbewust, de voorzorgen voor zichzelf en anderen, grondig met de voeten treedt, erop en erover...

Jef en Lien, van P.Patfoort, A.Delmé en P.Delmé

Ik heb een tekening zelf ontworpen en daarmee een mondmasker gemaakt, waarop mijn levensspiraal staat afgebeeld. Ik heb er een foto van gemaakt.

Nele (die in Duitsland won) reageert er niet op. Lies (die in Nieuw Zeeland woont) ziet er het Koru symbool vanuit de Maorikultuur. Tijs herkent er het mode object 2020 in. En Arne wijst erop dat het cilinderpatroon gebruikt wordt door propellers om te vermijden dat vogels in vliegtuigmotoren terecht komen.

Riet

'Coronatijd' voor mij: ... een tijd waar velen de vriendschap herontdekken ...een tijd waar nabijheid erg gemist wordt ...een tijd om te bezinnen.

Martine

De lockdown beelden me tot gewoont 'zijn': zonder ambities of doelen, zijn in dankbaarheid, thuis zijn waar ik ben, verdwalen in een boek, ontroerd zijn door brachten van grenzeloze menslievendheid, bewondering voelen voor de 'natuur' van de jonge topdokter-longspecialiste, ademen in de buitenlucht, genieten van de zon, blij zijn met de regen, luisteren naar het geras van de wind. Jammer dat er geen sneeuw valt.

Eca

"Aimons-nous les uns les autres"

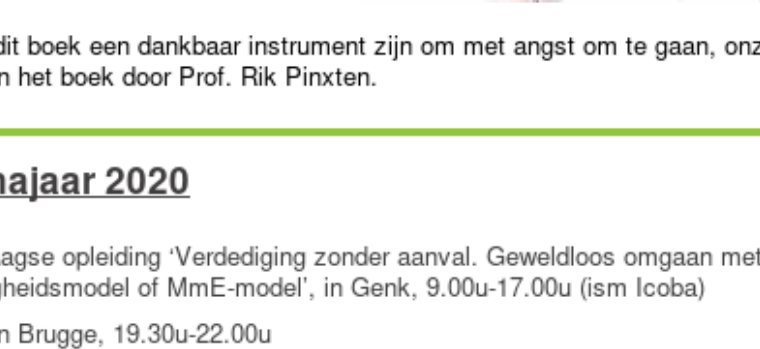
Bert

Tijdens de korte periode worden elementen geplukt uit de media en (eventueel) voorzien van een beperkte verduidelijking. Ze worden zonder oordeel of interpretatie naast elkaar gezet. De 'werkelijkheidswaarde' ervan wordt niet gecontroleerd. Evenmin wil de keuze van de 'uittreksels' een politiek label of een links/rechts/centrum-etiket krijgen. Wel wil ik/iw/ de Vuurbloem jou uitnodigen om ze te laten bezinken, om vast te stellen welke gedachten ze bij jou doen opkomen, om te voelen welke emoties ze creëren. Eventueel kan je een stille wens formuleren die een bijdrage kan zijn aan Evenwaardigheid tussen mensen.

Als je het wenst, kan je je gedachten, emoties, wensen in een mailtje zenden aan info@devuurbloem.be.

Wat De Vuurbloem ermee aanvangt, staat nog niet vast. We zien wel. Ook daarrond is elke suggestie welkom: cocreatie?

Appels	Citroenen
In deze Nieuwsbrief gaan alle appels naar alle mensen die zich op hun manier, met hun mogelijkheden, inzetten voor het welzijn en de verzorging van mensen, voor het vermijden van coronabesmettingen voor zichzelf en anderen.	Citroenen bevatten een hoge dosis vitamine C, zijn goed voor de weerstand en ... smaken zuur.
Van de dokter uit het UZ-Gent die bloed met antistoffen afstaat aan een man met een beperkt immuunsysteem (zie DS 20200502), van de politicus die alles op alles zet voor of achter de schermen, tot de dame in het WZC die, geïsoleerd van haar man, er de moed inhoudt met een videoesprekje en een zwaaihandje, tot de medeburger die gewoon in zijn beperkte bubbel blijft en hoopt.	Ik schenk ze voor het persoonlijk welzijn opdat ze niet in een ziekenhuis belanden: – aan die dame in het grootwarenhuis die in discussie gaat met de begeleiders van de inkom om met dochters en kleindochters het grootwarenhuis binnen te komen, die alle producten in haar aandachtsveld grondig onder handen neemt om ze dan terug te leggen, die af en toe onbeschermd hoest en mij het hazenpad doet kiezen... met mijn boodschappenlijst, onafgevinkt. Ik was wel vroeger terug en kon genieten van de top 50 of Radio 2. – aan wie bewust, zelfs onbewust, de voorzorgen voor zichzelf en anderen, grondig met de voeten treedt, erop en erover...

Jef en Lien, van P.Patfoort, A.Delmé en P.Delmé

Ik heb een tekening zelf ontworpen en daarmee een mondmasker gemaakt, waarop mijn levensspiraal staat afgebeeld. Ik heb er een foto van gemaakt.

Nele (die in Duitsland won) reageert er niet op. Lies (die in Nieuw Zeeland woont) ziet er het Koru symbool vanuit de Maorikultuur. Tijs herkent er het mode object 2020 in. En Arne wijst erop dat het cilinderpatroon gebruikt wordt door propellers om te vermijden dat vogels in vliegtuigmotoren terecht komen.

Riet

'Coronatijd' voor mij: ... een tijd waar velen de vriendschap herontdekken ...een tijd waar nabijheid erg gemist wordt ...een tijd om te bezinnen.

Martine

De lockdown beelden me tot gewoont 'zijn': zonder ambities of doelen, zijn in dankbaarheid, thuis zijn waar ik ben, verdwalen in een boek, ontroerd zijn door brachten van grenzeloze menslievendheid, bewondering voelen voor de 'natuur' van de jonge topdokter-longspecialiste, ademen in de buitenlucht, genieten van de zon, blij zijn met de regen, luisteren naar het geras van de wind. Jammer dat er geen sneeuw valt.

Eca

"Aimons-nous les uns les autres"

Bert

Het nieuw boek, voor kinderen, is gepubliceerd!

Het nieuw boek rond geweldloosheid, een sprookje voor kinderen, aangekondigd in een vorige nieuwsbrief, is gepubliceerd! Het is een tweetalige publicatie geworden: 'Het kleine bange boompje/Le petit arbre apeuré'.

In dit sprookje zijn er verschillende belangrijke elementen voor de ontwikkeling van geweldloosheid en het in praktijk brengen van geweldloze opvoeding. Er is het hanteren van angst, bewust zijn van de eigen kwaliteiten en sterktes, zelfvertrouwen, empathie en de capaciteit te appreciëren en te genieten.

In deze bijzondere coronatijden kan dit boek een dankbaar instrument zijn om met angst om te gaan, onze angst en die van kinderen rondom ons. Zie hiervoor ook de [recensie](#) in het boek door Prof. Rik Pinxten.

Agenda open sessies najaar 2020

- Do 17-09-20 Start tweedaagse opleiding 'MmEd-model' zonder aanval. Geweldloos omgaan met elkaar met het Meerderende-mindre-Eenwaardigheidsmodel of 'VerdE-model', in Genk, 9.00u-17.00u (ism Icoba)
- Vrij 25-09-20 Praatforum in Brugge, 19.30u-22.00u
- Za 24-10-20 Dag 'Preventie en geweldloze hantering van conflicten', in Antwerpen, 9.30u-17.00u
- Woe 11-11-20 Inhouding standbeeld 'De onbekende Oorlogsvrouw', in Leuven (ism de Leuvense Vredesbeweging)
- Za 14-11-20 Start traject 'Preventie en geweldloze hantering van 'conflicten', afwisselend in Antwerpen en in Brugge.

Er zijn, zoals ieder jaar, enkele **beurzen beschikbaar voor wie graag aan ons volgend traject 'Preventie en geweldloze hantering van conflicten' (2020-2021) wil deelnemen, maar die omwille van financiële redenen ervan zou afzien. Dit traject omvat 5 maandelijkse zaterdagen, startend op 14 november 2020 en eindigend op 13 maart 2020. Het gaat afwisselend door in Antwerpen en Brugge. Ben je hiervoor geïnteresseerd, dan vragen we je ons een motivatiemailtje te sturen, waarin je uitlegt waarom je graag zo'n beurs zou krijgen, en hoeveel je denkt dat je voor het traject zou kunnen betalen. De standaardprijs voor het traject is 400 €.**

Jef en Lien, van P.Patfoort, A.Delmé en P.Delmé

Wij je graag zélf een groep samenstellen om een vorming te organiseren, laat het ons gerust weten. De Vuurbloem geeft vormingen op maat, afgestemd op de specifieke noden van de groep.

Voor meer informatie: zie www.devuurbloem.be

De bibliotheek van De Vuurbloem:

De Vuurbloembibliotheek is maandelijks open:

- elke tweede zaterdag van 9u – 12u;
- elke vierde zondag van 13.30u - 16u30;
- elke eerste en derde dinsdag van 17.30u – 20.30u.
- en op afspraak

Adres: Huyze Brigidriannon, Raperaatstraat 39, 8310 Assebroek-Brugge, 050.371017.

In naam van het ganse Vuurbloemteam wens ik je mooie zomerdagen en een verklikkende start in deze 'nieuwe normale' tijden!

Pat Patfoort

Voorzitster en trainster

Werkten mee aan deze Nieuwsbrief: Bert, Carlo, Etienne, Jean, Malik, Marie-Jeanne, Marleen, Martine, Mayke, Pat, Paul, Riet, Sven.

Vormgeving: Malik Weyns